V

— εἰνάλι᾽ ὦ λαβύρινθε, τύ μοι λέγε, τίς σ᾽ ἀνέθηκεν
ἀγρέμιον πολιᾶς ἐξ ἁλὸς εὑρόμενος;
— παίγνιον Ἀντριάσιν Διονύσιος ἄνθετο Νύμφαις,
δῶρον δ᾽ ἐξ ἱερᾶς εἰμι Πελωριάδος,
υἱὸς Πρωτάρχου· σκολιὸς δ᾽ ἐξέπτυσε πορθμός,
ὄφρ᾽ εἴην λιπαρῶν παίγνιον Ἀντριάδων.

VI

ἐκ δολίχου †τορα σφυρήλατον ὅς† τάχει κρατήσας
παῖς Ὡριστομάχειος ἀνείλετο χάλκεον λέβητα.

VII

οὕτω δὴ Πύλιον τὸν Ἀγήνορος, ἄκριτε Μοῖρα,
πρώιον ἐξ ἥβης ἔθρισας Αἰολέων,
Κῆρας ἐπισσεύασα βίου κύνας; ὤ πόποι, ἀνήρ
οἷος ἀμειδήτῳ κεῖται ἕλωρ Ἀίδῃ.

VIII

Θεύδοτε, κηδεμόνων μέγα δάκρυον, οἵ σε θανόντα
κώκυσαν μέλεον πυρσὸν ἀναψάμενοι,
αἰνόλινε, τρισάωρε, σὺ δ᾽ ἀντὶ γάμου τε καὶ ἥβης
κάλλιπες ἡδίστῃ μητρὶ γόους καὶ ἄχη.